

Громадська організація
«Центр економічних досліджень та розвитку»

Збірник тез наукових робіт учасників
Міжнародної науково-практичної конференції

**ПЕРСПЕКТИВИ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ:
ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ**

ЧАСТИНА II

Одеса
2014

УДК 330.35(063)
ББК 65.05я43
П 27

Матеріали друкуються в авторській редакції.

Редакція не завжди поділяє думку та погляди автора. Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, географічних назв, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

Відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права», при використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на авторів і видання є обов'язковим.

Перспективи економічного зростання: теоретичні та практичні аспекти: збірник тез наукових робіт учасників Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 19-20 грудня 2014 р.) / ГО «Центр економічних досліджень та розвитку». – У 2-х частинах. – О. : ЦЕДР, 2014. – Ч. 2. – 148 с.

Перспективы экономического роста: теоретические и практические аспекты: сборник тезисов научных работ участников Международной научно-практической конференции (г. Одесса, 19-20 декабря 2014 г.) / ОО «Центр экономических исследований и развития». В 2-х частях. – О. : ЦЭИР, 2014. – Ч. 2. – 148 с.

УДК 330.35(063)
ББК 65.05я43
П 27

© Автори статей, 2014
© Центр економічних досліджень та розвитку, 2014

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИСМСТВАМИ

Піжук О. І., Пилипів А. У. ОСОБЛИВОСТІ ПРИЙНЯТТЯ СТРАТЕГІЧНИХ РІШЕНЬ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ ТА РИЗИКУ	7
Регада В. О. УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИСМСТВА	10
Рубіжанський В. С. ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ВАРТОСТІ НЕМАТЕРІАЛЬНИХ АКТИВІВ	13
Улаєва О. М., Улаєв Є. А. МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ КОНФЛІКТАМИ	15
Шафієва Л. Г. РОЗВИТОК РИНКОВОЇ СТРАТЕГІЇ ІННОВАЦІЙНО-ОРІЄНТОВАНОГО ПІДПРИСМСТВА	18
Шипуліна Ю. С. ДІАГНОСТИКА СТАНУ ІННОВАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ НА ПІДПРИСМСТВІ	20

**СЕКЦІЯ 5. РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ
І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА**

Абасє К. Джауд ОЦІНКА УМОВ ВІДТВОРЕННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТЕРИТОРІАЛЬНО-ВИРОБНИЧИХ КОМПЛЕКСІВ ПІД ВПЛИВОМ ФАКТОРІВ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА	23
Вакар Т. В., Федоришина О. Ю. ОСНОВНІ ФАКТОРИ ЕФЕКТИВНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ	25
Васильок Н. Р. АНАЛІЗ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ СТАНУ РЕГІОНАЛЬНИХ РИНКІВ ПРОДОВОЛЬСТВА	27
Волощук Н. Ю. РОЛЬ МАЛОГО ПІДПРИСМНИЦТВА У ФУНКЦІОНУВАННІ ЕКОНОМІКИ РЕГІОНУ	29
Гонак І. М. НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО ПРОСТОРУ РЕГІОНУ	31
Жукова Н. В. ДЕМОГРАФІЧНІ ЗАГРОЗИ РОЗВИТКУ ПРОДУКТИВНИХ СИЛ МАЛИХ МІСТ УКРАЇНИ	33
Кифор М. В. РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ ТУРИСТИЧНИХ ПРОПОЗИЦІЙ	36
Кудріна О. Ю. ЗАСТОСУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ПРАВОВИХ РЕЖИМІВ СТИМУЛЮВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	37
Поліщук В. М., Луженецька Т. В. ФАКТОРИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ВІЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ЗОН В УКРАЇНІ	39
Онуфрак Г. Д., Онуфрак О. Д. ЕФЕКТИВНІСТЬ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ: ТЕНДЕНЦІЇ І НАСЛІДКИ	41

Синюта О. М. ПРОСТОРОВІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ РОЗВИТКУ МЕТРОПОЛІЙНИХ ФУНКЦІЙ РЕГІОНАЛЬНИХ ЦЕНТРІВ.....	45
Тур О. В. АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ УСТРІЙ ЯК ОСНОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РІВНОМІРНОГО СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	46

СЕКЦІЯ 6. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Бурлака Н. І. СТИМУЛЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОГО ТА РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ.....	49
Ковшун Н. Е., Мошчич С. З. РЕГІОНАЛІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ	51
Копішніська О. П., Копішніський А. В. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ІМІТАЦІЙНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В ДОСЛІДЖЕННІ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНИХ СИСТЕМ.....	53
Коробка В. М. ПЕРЕДУМОВИ СТВОРЕННЯ СПРИЯТЛИВОГО КЛІМАТУ КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПРОДУКЦІЇ.....	56
Самошкіна І. Д. ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ РЕГУЛЮВАННЯ СИСТЕМИ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ В УКРАЇНІ	58

СЕКЦІЯ 7. ДЕМОГРАФІЯ, ЕКОНОМІКА ПРАЦІ, СОЦІАЛЬНА ЕКОНОМІКА І ПОЛІТИКА

Смачило В. В., Баляба В. О. ДОСЛІДЖЕННЯ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ НА НАРОДЖУВАНІСТЬ	61
Ковальчук О. П. ДОПОМОГА ПРИ НАРОДЖЕННІ ДИТИНИ: ІСНУЮЧІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	63
Мартиненко М. В. РОЗВИТОК СИСТЕМИ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗНАТЬ В СТРУКТУРІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ ПРАЦІВНИКІВ ЯК ОСНОВА ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ.....	65
Синельникова С. В. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ	67
Скулчиш Ю. І. АНАЛІЗ ДІЯЛЬНОСТІ ВІТЧИЗНЯНИХ НЕДЕРЖАВНИХ ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ШЛЯХІВ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЇХ ФУНКЦІОНУВАННЯ.....	69
Федоришин В. С. ОСОБЛИВОСТІ РЕФОРМУВАННЯ КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	72
Яськова І. С. СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	74

СЕКЦІЯ 8. ГРОШІ, ФІНАНСИ І КРЕДИТ

Агавердієв Р. С. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ.....	77
Стеблук Н. Ф., Бартко В. І. СУЧАСНИЙ СТАН РИНКУ БАНКІВСЬКИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ.....	79
Берестенко Н. Н. БАНКОВСЬКИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ. ПРОБЛЕМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ	80
Гладинець Н. Ю. РОЛЬ КРЕДИТНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОМЕРЦІЙНИХ БАНКІВ У РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	83
Горьєва В. І., Сапожнікова М. В. МІКРОФІНАНСУВАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ НАПРЯМОК РОЗВИТКУ МАЛОГО ТА СЕРДНЬОГО БІЗНЕСУ	86
Давид У. І. БАНКІВСЬКИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ КРЕДИТ ЯК МЕТОД ПОДОЛАННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ КРИЗИ УКРАЇНИ.....	88
Кошоваленко П. В. СУТНІСТЬ ОПТИМІЗАЦІЇ СТРУКТУРИ КАПІТАЛУ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	90
Костіна О. С. АНАЛІЗ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	92
Котяш І. М., Поліщук В. Г. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ОПЦІОНІВ В УКРАЇНІ.....	95
Лагунова К. Б. ФОРМУВАННЯ МЕТОДИЧНОГО ПІДХОДУ ДО ОЦІНЮВАННЯ ДОХОДНОСТІ КРЕДИТНОГО ПОРТФЕЛЯ БАНКУ	97
Миколишин М. М. РИНКОВІ ІНСТРУМЕНТИ ФОРМУВАННЯ ВАРТОСТІ КОМПАНІЇ.....	99
Недавня А. В. РИНОК ЦІННИХ ПАПЕРІВ УКРАЇНИ: ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ.....	102
Олійник Н. Р. ПОДАТКОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТРАНСФЕРТНОГО ЦІННОУТВОРЕННЯ: СВРОПЕЙСЬКИЙ ВАРІАНТ	104
Петрюк М. В. РОЛЬ ДЕРЖАВИ У ФОРМУВАННІ СИСТЕМИ ВЕНЧУРНОГО ФІНАНСУВАННЯ ЕКОНОМІКИ	107
Рудь І. Ю., Качан А. В. СУТНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РИНКУ	109
Тимошенко Ю. О. АНАЛІЗ ФІНАНСОВИХ РИЗИКІВ В СИСТЕМІ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ	111
Квасницька Р. С., Шухалова І. О. ЕФЕКТИВНІСТЬ ФОРМУВАННЯ ПОРТФЕЛЯ ЦІННИХ ПАПЕРІВ ВІТЧИЗНЯНИХ БАНКІВ	114

СЕКЦІЯ 9. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ

Акчіу В. О., Андрущенко В. В. ЗАСТОСУВАННЯ АНАЛІТИЧНИХ ПРОЦЕДУР ПРИ ПЛАНУВАННІ АУДИТУ	117
--	-----

У зв'язку з цим необхідно зазначити схвалену розпорядженням Кабінету Міністрів України від 1 квітня 2014 року Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні. В цьому документі, зокрема, зазначається, що «Збереження диспропорційності адміністративно-територіального устрою як основи існування нерациональної територіальної організації влади ... призводить до конфлікту компетенції як між органами місцевого самоврядування, так і між органами місцевого самоврядування та місцевими органами виконавчої влади» [2, с. 1]. У якості завдань реформи передбачено забезпечення доступності та якості публічних послуг; досягнення оптимального розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади; визначення обґрунтованої територіальної основи для діяльності органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади з метою забезпечення доступності і якості публічних послуг, що надаються такими органами; створення належних матеріальних, фінансових та організаційних умов для забезпечення виконання органами місцевого самоврядування власних і делегованих повноважень.

Отже, можна зазначити, що подолання нерівномірності соціально-економічного розвитку територій в значній мірі залежить від побудови раціональної системи адміністративно-територіального устрою та виконання сучасних завдань щодо реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади (рис. 1).

Таким чином, можна підсумувати, що зазначені на схемі складові мають бути підґрунтям для вирівнювання нерівномірності соціально-економічного розвитку територій, подолання ознак їх депресивного стану та створення основ для підвищення якості життя населення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про стимулювання розвитку регіонів» від 8 вересня 2005 року № 2850-IV: за станом на 2 груд. 2012 р. – Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 51. – Ст. 548.
2. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні» від 1 квітня 2014 р. № 333-р.

СЕКЦІЯ 6. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ ТА ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Бурлака Н. І.

доцент кафедри міжнародної економіки

Вінницький національний аграрний університет
м. Вінниця, Україна

СТИМУЛЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОГО ТА РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Ефективне використання земельних ресурсів має винятково важливе значення для сталого розвитку аграрного сектора України. Проте в державі поки що не вирішено проблему забезпечення раціонального використання земельних ресурсів.

Теоретичні і практичні аспекти збереження, відтворення, раціонального та ефективного використання земельних ресурсів висвітлено в наукових працях: Д.С. Добряка, Л.Я. Новаковського, В.М. Трегобчука, А.М. Третяка, М.М. Федорова та інших. Проблеми підвищення ефективності господарювання в аграрному секторі країни присвячені дослідження В.Г. Андрійчука, В.П. Галушко, О.Д. Гудзинського, О.Ю. Єрмакова, М.В. Калінчика, С. М. Кваші, М.Й. Малика, В.Я. Месель-Веселяка, В.А. Романової, П.Т. Саблука, В.К. Терещенка, О.В. Шкільова, О.М. Шпичака, В.В. Юрчишина та інших. Вони розглядають земельні ресурси як одну із складових ресурсного потенціалу, що забезпечує функціонування сільськогосподарських підприємств.

Державна політика в сфері відтворення ресурсного потенціалу в агропромисловому комплексі спрямована на вирішення проблем економічного, соціального та екологічного напрямів, що мають суттєвий вплив на процес економічного розвитку України. Аналіз останніх досліджень та тенденцій сучасного розвитку агропромислового виробництва в Україні пов'язані з недосконалістю економічного механізму природокористування, техніки, технологій. Це призводить до деградації природних ресурсів, зменшує можливість забезпечення виробництва сировиною, ускладнює технологічні цикли, погіршує загальний стан біогеоценозів.

Слід наголосити, що комплексний підхід до планування та раціонального використання земельних ресурсів передбачено концепцією сталого розвитку землекористування. Сталый розвиток передбачає взаємне узгодження екологічних, економічних та соціальних чинників розвитку. Тихонов А.Г., Гребенюк Н.В., Грянних О.В., Феденко В.П., Тихоненко О.В., Прадун В.П., Трегобчук В.М. та інші суть сталого розвитку вбачають в боротьбі за екологічність виробництва та збереження навколишнього середовища, яке «не повинно ставати на шляху економічного та соціального розвитку. На практиці має домінувати інтенсивно-екологічний тип відтворення, за якого застосування факторів інтенсифікації буде здійснюватись в екологічно допустимих межах.

В. Русан еколого-економічний механізм раціонального сільськогосподарського землекористування визначає, як «сукупність екологічних та економічних заходів щодо регулювання взаємозв'язків між природою і суспільством з приводу використання землі в економічній сфері одночасно як предмет і засіб праці та природний ресурс» [7, с. 2].

Організація ефективного використання земельних ресурсів спрямовується, в першу чергу, на задоволення зростаючих потреб населення в якісних продуктах харчування.

Дане питання є надзвичайно актуальним з огляду на те, що в Україні із введнням приватної власності на землю докорінно змінився склад землевласників та землекористувачів. Зважаючи на те, що земля є основним національним багатством нові землеволодіння і землекористування на основі приватної власності на землю та на приватно-орендних засадах, які здійснюються в рамках сучасних організаційно-правових форм сільськогосподарського виробництва, доцільно формувати з врахуванням наукових засад і практичних заходів щодо забезпечення природоохоронних функцій. Особливо важливим при цьому є стимулювання збереження і відтворення родючості ґрунтів, що впливає із вимог ресурсозберігаючої й екологічнобезпечної системи землеробства.

На думку М.М. Федорова та інших науковців, основними принципами економічного стимулювання є: стимулювання власників землі і землекористувачів незалежно від організаційних форм господарювання і форм власності на землю; стимулювання господарюючих суб'єктів за наслідками проведених заходів щодо підвищення родючості ґрунтів і їх ефективного використання; забезпечення об'єктивності визначення розмірів стимулювання від кадастрової оцінки земель (економічної і грошової оцінки земель та показників боєугіддя ґрунтів).

Законодавчо закріплені напрями економічного стимулювання землевласників і землекористувачів своє практичне застосування знаходять лише після введення в дію Кабінетом Міністрів України відповідного механізму їх здійснення. Як зазначають В.М. Трегобчук і Д.С. Добряк, в першу чергу це стосується заходів економічного стимулювання сільськогосподарських виробників, де за останні десятиріччя з метою підвищення інтенсивності використання земель у великих обсягах залучалися у сільськогосподарський обробіток малопродуктивні землі. Внаслідок цього зростали абсолютні показники виробництва сільськогосподарської продукції, але відносний її приріст щодо якості землі, обсягів капітальних вкладень був мінімальним. Також не враховувалося при цьому погіршення природного стану ґрунтів, їх деградація.

Науковцями встановлено зворотний взаємозв'язок між продуктивністю орних земель і ступенем їхньої розораності. Це означає, що продуктивність орних земель там вища, де менша сільськогосподарська освоєність території, менша питома вага ріллі, а більшу площу займають кормові та інші угіддя.

Слід зазначити, що науково-обґрунтованих нормативів екологічної межі розораності природно-територіальних комплексів різного таксономічного рангу поки що не існує, хоча є різні апіорні пропозиції, які базуються на критеріях обмежень і стандартів, що використовуються у сучасній світовій практиці. За розрахунками вчених [4, с. 25] вважається, що для покращення екологічної ситуації аналіз глобального співвідношення сільськогосподарських угідь, лісів і інших площ повинен бути наступним: 35: 30,2: 32,2.

Аналіз використання земель у розвинутих країнах показує, що існує залежність між площею оброблених земель та їх продуктивністю, а саме продуктивність орних земель вища там, де менша сільськогосподарська освоєність території і нижчий відсоток зайнятості сільського населення у агропромисловому виробництві внаслідок високого рівня механізації вирощування культур; можна порівняти рівень використання земель в Україні з Францією – загальна площа і природно-кліматичні умови держав приблизно однакові. Рівень розораності земель в Україні вищий у 1,7 рази, а площа кормових угідь, лісистість території відповідно менші у 2 і 1,5 рази. Проте, продуктивність орних земель у нас майже вдвічі нижча, ніж у Франції при значно більшій кількості населення, зайнятого в сільському господарстві (32,2 відсотки проти 5,4 відсотки).

Можна припустити, що зменшення площ оброблених земель в Україні у порівнянні до середньоевропейського рівня (41,2 відсотки) дасть можливість ретельніше виконувати польові роботи на площі, яка залишиться в обробітку, ефективніше використовувати трудові ресурси, підвищувати культуру землеробства та забезпечити високу еколого-економічну ефективність використання земель. Для прикладу можна взяти Данію, яка займаючи територію загальною площею 43 тис. км², з п'ятимільйонним населенням виробляє у 4 рази більше продукції, ніж їй необхідно для власних потреб, при цьому у сільськогосподарському виробництві

зайнято лише 2 відсотки працюючого населення. Ще наочнішим є приклад Китаю, у якого орні землі, складаючи 2 відсотки світових площ, дозволяють прогодувати 22 відсотки населення світу [6, с. 4].

Таким чином, в Україні здійснюється непродумана виробнича діяльність з використання земельних ресурсів у АПК. Зокрема недосконала система ведення сільськогосподарського виробництва, недотримання технологічних вимог обробітку землі, недостатність уваги з боку держави щодо питань стимулювання охорони та підвищення родючості сільськогосподарських земель.

Метою економічного стимулювання раціонального використання та охорони земель є збільшення виробництва сільськогосподарської продукції. Таким чином, економічне стимулювання раціонального використання та охорони земель – це підвищення зацікавленості власників землі і землекористувачів, спрямоване на збереження та відтворення родючості ґрунтів, захист земель від негативних наслідків виробничої діяльності з метою збільшення виробництва сільськогосподарської продукції та самостійного розпорядження належною їм кількістю від загального обсягу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Агропромисловий комплекс України: стан, тенденції та перспективи розвитку: Інформаційно-аналітичний збірник. Вип. 5 / За ред. П.Т. Саблука та ін. – К.: ІАЕ, 2009. – 647 с.
2. Бабич А.О. Світові земельні, продовольчі і кормові ресурси. – К.: Аграрна наука, 2006. – 570 с.
3. Боклаг В.А. Планування використання та охорони земель як складова загальнодержавної системи планування Боклаг В.А. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Apdu/2011_1/doc/2/02.pdf
4. Гладій М.В. Розвиток АПК України (регіональні особливості) / М.В. Гладій. – Львів, 2009. – 289 с.
5. Підприємництво в аграрній сфері економіки / М.Й. Малік, Ю.О. Лупенко, Л.В. Романова та ін. / За ред. П.Т. Саблука, М.Й. Маліка. – К.: ІАЕ, 2008р. – 514 с.
6. Саблук П.Т. Підвищення ролі аграрної економічної науки у формуванні та реалізації аграрної політики в Україні / П.Т. Саблук // Економіка АПК. – 2009. – № 3. – С. 3-10 (12).
7. Сапич Н.М. Сутність і фактори раціонального використання с/г угідь / Н.М. Сапич [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/znpidau/2012_2_5/18-5-36.pdf

Ковшун Н. Е.

доцент кафедри економіки підприємства

Мошчи С. З.

здобувач

*Національний університет водного господарства і природокористування
м. Рівне, Україна*

РЕГІОНАЛІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ЕКОЛОГІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ

Екологічні проблеми сьогодення спричиняють небезпеку існування людини на всіх рівнях: від регіону до держави і світу в цілому. Для України ці проблеми постають особливо гостро, оскільки має місце значна концентрація небезпечних виробництв, суттєва трансформація ландшафтів, не ефективне використання природних ресурсів, недостатня забезпеченість виробничих та контролюючих структур фахівцями у галузі екологічної безпеки.

Сучасний доробок українських вчених є теоретико-методологічним підґрунтям створення системи раціонального природокористування на національному,